

SOS CAIZA

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Algiftekantoor:
8000 BRUGGE
Toelatingsnummer:
P209.039

Een trotse student / pag. 9

VOORWOORD

Beste lezer,

Wat gaat het snel! Intussen hebben we de eerste maanden van 2021 achter de rug. Hoog tijd dus om u op de hoogte te brengen van het reilen en zeilen in Caiza D en van onze lokale werking. Padre Julian mailde ons een uitgebreide stand van zaken over het dagelijkse (school)leven in het welbekende Andesdorp. De gelijkenissen met de situatie in het onderwijs hier zijn frappant. De leerkrachten in Caiza schakelden ook noodgedwongen over op afstandsonderwijs, wat geen sinecure is met hoogst wisselvallige en ronduit gebrekkige internettoegang. Desalniettemin slaagden zij erin om, zo goed en zo kwaad als het ging, nog steeds lessen aan te bieden wat in het staatsonderwijs helaas niet het geval was. U kunt ook het hartverwarmende verhaal lezen van Beltrán Vedia Balcas, een leerling die met (veel) vallen en opstaan toch zijn diploma gehaald heeft, dankzij de goede opvolging door het team ter plekke. Hij wenste de schenkers uit België uitdrukkelijk te bedanken voor de steun die hij mocht ondervinden.

En dat wil ik op mijn beurt ook doen, in naam van de werkgroep hier in België. Dank aan de talrijke vrijwilligers die met veel liefde de garnaalkroketten hielpen bereiden. Aan iedereen die met een warm hart garnaalkroketten kocht. Aan alle schenkers die extra vrijgevig gereageerd hebben op onze oproep om een steentje meer bij te dragen. Wij zijn heel blij en dankbaar dat jullie mee het project op de been houden! Want het is echt de moeite en de centen waard; samen maken wij wel degelijk een verschil zoals uit het verhaal van Beltrán blijkt. En dat al meer dan 40 jaar lang!

Dit nummer is het eerste van jaargang 45. We vonden het tijd om ons tijdschrift in een nieuw jasje te steken en het nieuwe logo te integreren in de opmaak. Zo stemmen we de huisstijl van de website en de gedrukte nieuwsberichten meer op elkaar af. Neem zeker eens een kijkje op www.soscaiza.be, onze webstek die piekfijn in orde én up to date gehouden wordt door de zusjes Pirlet, jongere zonet de jongste telgen in de brede kring van mensen die Caiza genegen zijn en zich er graag en kosteloos voor inzetten. Chapeau en bedankt, Ruth en Hanne!

Ik wens u veel leesplezier!

Ludwig Vanderbeke

soscaiza.be

UIT HET DAGBOEK VAN LIEVE CLAEYS.

4 januari

We gaan nu drie keer per week naar verschillende mijnen met soep. Ik ben eens mee geweest binnen in een van die tinmijnen. Het is er zeer ellendig voor die mijnwerkers, er is bijna geen lucht en het is er zeer koud. Dan zijn er zijgangen waar de mensen amper door kunnen en waar ze in moeten werken. Men kan er op weinig plaatsen rechtop staan. De mijnwerkers werken er zonder masker of helm. Ik ben blij dat ik er eens binnen ben geweest, men kan zich dat anders niet voorstellen. Die mijn was op meer dan 5000 meter hoogte. Zo heeft men op zeer veel plaatsen van de Cerro (dit is de grote mijnberg van Potosi) ingangen van private mijnen. Van de mijn waar ik geweest ben, is de hoofdgang 500 m. lang. Al het erts wordt er nog zeer primitief uitgevoerd met kruiwagens. Voor de ingang van die mijnen ziet men dan vrouwen en kinderen zitten die de erts wassen en nog het prachtigste van alles: er is een diepe gracht die al dat afwaswater afvoert dwars door Potosi. Het loopt midden één van de straten zonder overdekking of iets. Hier en daar is een bruggetje om er in geval van nood over te kunnen en langs weerszijden kan zo een auto rijden; 't is curieus om te zien

Ik ben vorige maandag mee geweest met Padre Santiago en 25 misdienaars naar het warm zwembad in Tarapaia. Daarna zijn we hogerop geweest waar de warme bronnen hun oorsprong vinden. Heel waarschijnlijk is die oorsprong vulkanisch. Uit kleine puttekies in de grond ziet men dat slijkerige water echt opborrelen. Men kan er onmogelijk de handen inhouden, eieren kunnen er wel in koken. Moest dat in België zijn dan ontstond een hele stad rond die bronnen maar hier is geen levende ziel te zien. Het is al een grote gunst dat de Boliviaanse staat een zwemdok heeft aangelegd enkele honderden meters lager. In warm water zwemmen en dan nog in open lucht is toch heel aangenaam zolang men er niet moet uitkomen.

Ik jeun me hier echt goed. We kunnen allen buitengewoon goed met elkaar over de baan. En lachen dat we kunnen, ons werk gaat zo nog zo goed vooruit. Ik heb onze twee keukenmeiden "donderwolk" en "bliksem" genoemd. Ge moest ze eens te keer horen gaan maar ze zouden door 't vuur gaan voor 'n mens..

10 januari

Moest het gebeuren dat ge een brief niet ontvangen hebt dan laat ge weten welke. Ik heb alle brieven in dubbel ook die welke ik met de hand geschreven heb. We zitten hier in het land van de slakken moet ge weten en er is niets geregeld. Zo kreeg ik op 6 januari 13 brieven ineens. Ik ben al heel blij als ik alles krijg, tijd heeft hier stilletensaan geen tel meer.. Met een gezin naar Bolivië komen wonen raad ik sterk af. Er is hier geen toekomst, er valt geen geld te verdienen en er zijn geen fatsoenlijke scholen. Het is hier ook eenzaam leven zonder comfort. Als men goed en comfortabel wil leven, moet men in België blijven. Ik geloof niet dat er één land in de wereld is waar het leven zo mild is. Moesten de ontevreden Belgen één maand hier wonen dan ben ik zeker dat ze met een hart vol dankbaarheid naar België terugkeren en voor de rest van hun leven bekeerd

zijn. Denk niet omdat ik hier zeer graag ben en omdat ik met hart en ziel voor de mensen werk ik daarom de toestand wil verbloemen. Ik ben hier zeer gelukkig niet omdat het leven hier zo zacht is maar omdat ik goed kan doen voor de mensen hier. Ge moet niet denken dat ik me ga overwerken, dat verbiedt hier zichzelf. Zo haast men een beetje te veel inspanning doet, is men doodop en moet men rusten willen of niet. Het is niet gelijk in België dat men altijd kan voortlopen. Ik heb reeds geleerd om alles kalmjes aan te doen ofschoon de hoogte erg goed meevalt.

18 januari

Vorige week ben ik voor drie dagen mee geweest naar de campo (platteland) een goede 100km van hier. Ik heb zulke ogen getrokken. Men zou denken dat er hier in Potosi niet veel is maar ginder is er werkelijk niets. Ge moest eens zien met hoeveel hartelijkheid wij overal ontvangen werden. We kwamen rond 10u van de avond aan in Vitichi. Een heel eind moesten we door de rivier rijden. Verschillende malen konden we onmogelijk de weg vinden zodanig dat ik uit de camionet gestapt ben en eerst door de rivier gewaad heb om een plaats te vinden die niet te diep zou zijn om door te rijden. Dan ben ik nog op veel plaatsen voor de camionet uitgelopen om toch sporen te kunnen vinden van andere rijtuigen want een weg is er niet en elkeen volgt de sporen van de voorgaande. Als die in het water verloren gaan, zoek dan maar waar ze weer uitkomen. In het huis waar we zouden logeren, het lijkt meer op een stal of een schuur waren de mensen op ons aan het wachten. Pas na 12 uur konden we souperen. Natuurlijk kregen we niet veel maar de mensen deden hun uiterste best om het ons zo goed mogelijk te maken. 's Anderendaags was er mis, waren er een hele reeks doopsels en huwelijken. Dia (de dokteres) had haar handen vol met de zieken. De dag erop vertrokken we naar Tumusla. Er was daar zodanig veel werk dat we er pas om 7u 's avonds vertrokken. Toen we een eind gereden hadden, konden we de weg niet meer vinden. We hebben dan onze veldbedden opgeslagen, een kampvuur aangelegd en we zijn in onze slaapzakken gekropen. Ik heb nog nooit zo goed geslapen als die nacht onder de sterren. En warm dat het was. Al die plaatsen waar we geweest zijn, liggen namelijk slechts op 2000 m. hoogte en het klimaat is er echt tropisch. Om 5.30 u waren we alweer op weg. We reden naar een klein indianendorpje. De mensen hadden er de hele nacht op ons gewacht. Weer werden er zieken verzorgd, kinderen gedoopt enz... Te 4 u in de namiddag waren we weer in Potosi. Ik was echt blij dat ik die hele toer eens meegemaakt had. Nu mag ik elke maand mee met Dia.

Lieve.

NIEUWS UIT CAIZA —

Padre Julián stuurde ons het volgende nieuws:

ONDERWIJS

Sedert 1 februari (n.v.d.r.: het begin van het schooljaar 2021) blijven we verder op virtuele wijze lesgeven, toch zeker in het college. Alle leerlingen hebben een grote inspanning geleverd om over een digitaal medium te beschikken waarmee ze de lessen kunnen volgen.

In de lagere school krijgen de leerlingen kleine werkjes op die de leerkrachten voorbereiden. Veel leraars van de lagere school gaan hun leerlingen thuis opzoeken om hen bij hun taken te begeleiden. Ze nemen natuurlijk de nodige veiligheidsmaatregelen om besmetting te voorkomen.

De virtuele lessen in Caiza zijn een interessant experiment geworden. Wanneer de scholen in 2020 voortijdig sloten, is men in Caiza blijven doorgaan met lessen op afstand. Op het einde van het schooljaar konden alle leerlingen een juiste beoordeling krijgen.

De overheid had nochtans besloten dat alle leerlingen naar het volgende jaar of niveau konden doorgaan zonder examen af te leggen. De colleges in onze omgeving, om niet te zeggen in geheel Bolivia, sloten hun deuren en de leerkrachten namen meteen vakantie en bekommerden zich niet meer om de lessen en de leerlingen.

In Caiza kwamen we echter tot een overeenkomst om verder te werken met virtuele lessen om zo onze kinderen te blijven ondersteunen.

Natuurlijk was de respons niet bij alle leerkrachten even enthousiast, maar de meesten hebben zich onmiddellijk aan het werk gezet. Dank zij overleg en begeleiding hebben we allen kunnen overtuigen om zich voor deze nieuwe manier van werken in te zetten en te zorgen voor diegenen die hun steun het meest nodig hebben.

Deze virtuele manier van werken was essentieel voor de opstart van het schooljaar 2021. Onze leerlingen waren al vertrouwd met deze werkwijze maar de nieuwe leerlingen uit andere scholen hebben er wel serieus wat problemen mee. Sommigen weten zich met heel wat hulp beetje bij beetje aan te passen, maar voor enkelen is het te moeilijk en zij trekken naar een andere school.

Een andere uitdaging is het zeer slechte internetsignaal in onze streek. Maar dat blijkt geen uitzondering te zijn. De slechte internet-service van de verschillende operatoren blijft in heel Bolivia een probleem. Dat is voor het onderwijs in deze coronatijd een grote belemmering, maar we hebben het niet in de hand en we kunnen alleen maar verder ons best doen.

Mogelijke face to face lessen:

In theorie zouden de gemeentebesturen alle beschermingsmiddelen tegen corona ter beschikking moeten stellen van de scholen opdat we weer normaal les zouden kunnen geven. Maar dat gebeurt niet, ze besteden geen aandacht aan het probleem. Af-

gezien van de tijdrovende bureaucratie trekken ze ook onvoldoende middelen uit voor het onderwijs. In Caiza krijgen we slechts 90.000Bs of ongeveer € 11,250, Daarvan is 50.000Bs bestemd voor de aankoop van beschermingsmiddelen. In de gemeente Caiza (n.v.d.r.: niet alleen het dorp Caiza maar ook 47 kleine gemeenschappen verspreid over een gebied ongeveer zo groot als West-Vlaanderen) zijn er 6 colleges met ongeveer 2.000 leerlingen en 250 leerkrachten. Bovendien zijn er nog 15 lagere scholen met ruim 1.500 leerlingen en 150 leerkrachten. Samen gaat het om ongeveer 4.000 personen. Er is dus ongeveer 12,5 Bs per hoofd voorzien voor heel 2021. Dat is iets meer dan 1 Bs per persoon en per maand. Het is zoals met de vaccins: voor de 11 miljoen inwoners zijn er in Bolivia amper 20.000 vaccins. Deze werden wel met veel tamtam aangekondigd.

Op 1 maart zou elke school alle nodige beschermingsmiddelen moeten hebben. We zien wel wat onze scholen krijgen. Op basis daarvan zullen we zoals gewoonlijk onze eigen weg moeten uitstippelen. Gelukkig hebben we al enkele maatregelen genomen.

1. We hebben al 600 mondklappers gekocht aan 3,5 Bs per stuk. Die heb ik meegebracht uit Cochabamba. Ze bieden een drievoudige bescherming. We zullen ze gratis aan de leerlingen van het college en van de lagere school, uitdelen. Deze mondklappers kunnen gewassen worden, maar na enkele wasbeurten moeten ze toch vervangen worden. Wij zijn van plan om nog meer mondklappers te bestellen. We kunnen ze dan tegen een redelijke prijs in onze schoolwinkel (n.v.d.r.: normaal voor schoolgerief tegen lage prijzen) te koop aanbieden. Voor gelijkaardige maskers betaalt men nu in Potosí al 8 tot 10 Bs..

2. We kochten alcohol, gel met alcohol, vloeibare zeep, ... in grote hoeveelheden voldoende voor 6 maand.

3. We installeerden geïmproviseerde wastafels in de toiletten van de scholen en voorzien elk klaslokaal van een eenvoudig systeem voor de ontsmetting van tafels en stoelen.

4. Verder testen we alle internen op corona met een neusuitstrijkje voor ze het internaat binnenkomen. De Boliviaanse overheid zal deze test gratis ter beschikking stellen.

Indien alles volgens plan verloopt, kunnen we in de laatste week van de maand maart met normale lessen in de klas starten. Uiteraard zullen we tot die datum doorgaan met virtuele lessen. Helaas kan slechts 75 tot 80% van de leerlingen op dit moment volgen door problemen met het internet

MAATSCHAPPELIJK WERK

Wij gaan door met het onderhoud van de scholen, de internaten en het parochiehuis.

In het college hebben we een openluchtzaal afgewerkt. Hier kunnen vooral de externen hun maaltijd gebruiken en tussen 20 en 21 uur repeteert de fanfare er.

We hebben ook enkele extra betonnen zitplaatsen geïnstalleerd bij de ingang van het college zodat bezoekers niet langer rechstaand moeten wachten.

We repareren en schilderen de muren van de klaslokalen. En we vervangen het verouderde elektriciteitsnet.

Wij hebben ook enkele camera's geplaatst bij de groentetuin en aan de ingang van het college. Zo kunnen we de woningen van de leerkrachten in het oog houden. Er wordt in Caiza voortdurend ingebroken. De dieven ko-

men van overal zelfs vanuit Potosí. Je ziet dat het werk niet ophoudt. Als we niet blijven onderhouden geraakt alles in verval.

In het meisjesinternaat hebben we een groot probleem. Door het verschil in niveau tussen de straat en de binnenplaats van het internaat stroomt het regenwater met grote kracht via de poort naar binnen.

Bovendien verstopt het rioleringsstelsel door afval en modder die het water meevoert. Men wil het niveau van de straat niet verlagen en dus moeten wij het niveau van de binnenplaats verhogen. Later zullen we er nog een kleinere poort installeren.

IN DE KIJKER

Caiza-leerling Beltrán Vedia Balcas

SITUATIE COVID-19

Na Kerstmis en Nieuwjaar hebben we een ongelooflijke escalatie van besmettingen meegemaakt. In Bolivia hadden we meer dan 2.500 besmettingen per dag en er stierven dagelijks meer dan 100 mensen in ziekenhuizen, thuis en zelfs op straat. (n.v.d.r.: deze cijfers zijn wellicht sterk onderschat door ontbrekende informatie uit de afgelegen dorpen en gehuchten). Het zijn vooral de armen die getroffen worden omdat ze geen ziekteverzekering kunnen betalen en geen geld hebben om medicijnen te kopen die heel duur geworden zijn.

Nu zijn de aantallen enigszins afgenomen, maar er zijn nog steeds meer dan 1.000 coronapatiënten en 20 of meer sterfgevallen per dag in heel Bolivia. Wie COVID gehad heeft en nu aan het herstellen is, krijgt te maken met de zware gevolgen van de ziekte: vermoeidheid, longproblemen. Sommigen hebben weinig zin om te werken, anderen vermageren zonder zichtbare redenen, ... Velen bezoeken geen dokter en laten alles zo wat over zich heen komen. Men praat er wel veel over maar niemand kan er iets aan doen. Men heeft er geen idee van wanneer de vaccins hier zullen aankomen, als ze al aankomen. Nogmaals het zijn de arme campesinos die als laatsten in aanmerking komen voor gezondheidszorg.

Zoals je ziet wordt er door de overheid relatief weinig gedaan voor het onderwijs en de gezondheidszorg. Daarom zijn we des te dankbaarder dat jullie willen investeren in ons onderwijs dat zorg draagt voor de allerarmsten. Zo kunnen we hun verder een kwaliteitsvolle opleiding blijven geven. We hebben geprobeerd om met Kerstmis wat licht te brengen in deze donkere tijden door alle leerlingen te trakteren op een extra kop melk, een donut en een klein geschenkje.

We zullen ons blijven inspannen en we danken jullie allemaal voor jullie blijvende solidariteit en steun voor het project in Caiza. ■

Padre Julián stuurde ons ook nog een berichtje over een student, Beltrán Vedia Balcas, die wij tijdens ons voorlaatste verblijf in Caiza (2010) ontmoet hebben.

In die periode volgde Beltrán de lessen in het college in Caiza en hij verbleef op het internaat. Hij slaagde echter niet in zijn studies en veranderde van school om zijn diploma middelbaar onderwijs te behalen in zijn geboorteplaats Vilacaya. Dat is het dorp waar Padre Adrián Willems vele jaren actief was.

In 2014 keerde hij naar Caiza terug om er zijn studies verder te zetten in de normaalschool José David Berrios. Hij verbleef een tijdje in een klein huis waar een groot gezin van een familielid woonde. Soms had hij niets te eten. Wij hebben hem dan een kamer aangeboden in het Coliseo en hij at mee met de jongens van het internaat. In 2020 maakte hij uiteindelijk met veel inspanning zijn studies af ondanks de zware ziekte van zijn moeder. Hij behaalde het diploma van "Bachelor in de natuurwetenschappen: natuurkunde-scheikunde" (n.v.d.r.; leraar secundair onderwijs). Voor het ogenblik zoekt hij werk in Santa Cruz. Hopelijk lukt het hem. Hij wou absoluut een dankbrief sturen naar de Belgische bezoekers met wie hij in 2010 gesproken had. Hij wil vooral danken voor de financiële steun uit België waardoor de equipe in Caiza hem vele jaren heeft kunnen helpen.

Lieve en Georges ■

LE AGRADECEMOS SU APOYO. —

We zijn dankbaar
voor uw steun.

FINANCIES —

Onze ontvangsten

OKTOBER 2020

Adoptie	195,86 euro
Studiebeurzen	250,00 euro
Gewone giften Vlaanderen	2273,79 euro
Gewone giften Wallonië	566,40 euro

totaal 3286,05 euro

NOVEMBER 2020

Adoptie	375,86 euro
Studiebeurzen	1050,00 euro
Gewone giften Vlaanderen	1062,79 euro
Gewone giften Wallonië	416,40 euro

totaal 2905,05 euro

DECEMBER 2020

Adoptie	570,65 euro
Studiebeurzen	490,00 euro
Gewone giften Vlaanderen	11.778,79 euro
Gewone giften Wallonië	7572,40 euro

totaal 20411,84 euro

Speciale gift	4000,00 euro
Opbrengst garnaalkrokettenactie	8084,79 euro

SOS Caiza vzw.
Rekeningnummer:

IBAN nr. BE 57 4727 0698 0135 - KRED BE BB

Vier je een speciale verjaardag of jubileum?

Deel deze vreugdevolle momenten
met de kinderen van Caïza!

**Stel je familie en vrienden
een gift aan SOS Caïza voor.**

Een storting op rekeningnummer

BE 57 4727 0698 0135

Hoeksam 15, 8377 Zuienkerke

Tel. 050 41 72 25

Voor giften vanaf 40 euro
krijgt de schenker een fiscaal attest.

Wil je dit tijdschrift via mail ontvangen?

Dat kan!

Graag een mailtje naar mark.makelberge@telenet.be

Bezoek zeker ook eens de website voor de meest recente informatie

www.soscaiza.be

SOS Caïza vzw.

Rekeningnummer: IBAN nr. BE 57 4727 0698 0135 - KRED BE BB

Verantwoordelijk uitgever: Ludwig Vanderbeke
Brugse Steenweg 23, B-8377 Zuienkerke